

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopno petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Cesar na Češkem.

Cesarjevo potovanje po Češkem je končane in presvetli vladar povrnil se je zopet na Dunaj, kjer so ga tudi lepo in presrčno pozdravili. Potovanje ljubljenega cesarja in kralja na Češko podobno je bilo triumfalu sprevodu in gotovo ni preveč rečeno, ako trdim, da tako sijajno, s tolikim neprišljanim naudušenjem še ni bil vsprejet nikdar noben vladar. — Nemški Liberčani niso mogli ni te toli vzvišene slavnosti dostoju slaviti in so izkazali pri vsprejemu cesarja vso svojo nemško emiko. Ne bodo kazali na to, da so se nemški dostojanstveniki in druge javne osobe ogibali v svojih govorih besede „kraljestvo češko“, katero je cesar vedno in s poseboim naglasom rabil, a šandalov in surovih izgredov proti Čehom vendar ne moremo zamolčati. Kar se je pred očmi svetlega vladarja godilo, je tolik karakteristično za Nemce na Češkem, da ni najti besede, s katero bi se dalo to primerno ožigosati. Da se češki manjšini v Libercih ni dovolilo udeležiti se uradnega vsprejema cesarja, tega še posebej ni treba povedati, ker se umeje samo ob sebi. Godile so se še vse druge reči. Pred prihodom cesarjevim zbrali so se nekateri Čehi pred neko trgovino, da bi ondu vkljupno pozdravili cesarja v svojem jeziku. To pa ni bilo všeč nekim nemškim turnarjem, ki so takoj obkolili mirno čakajoče Čehi. Nemški turnarji so bili oboroženi z gorjačami in v robce zavezauimi kamni. Ko so bili Čehi od te sodrge obkoljeni, poslali so Nemci po dve godbi ter ju namestili baš pred Čehi, da bi udušili tako slava-klice češke. Vzlic temu skrajno infamnemu izzivanju niso Čehi storili ničesar, samo da bi se ne motil dostojni vsprejem vladarja, nego mirno odšli ter se zbrali na nekem drugem kraju. Objestni nemški pobalini sledili so jim za petami in brez vsega uzroka začeli pretepavati s kolci in s kamni one Čehi, ki so bili oblečeni v narodne čamare. Baš v onem hipu, ko se je cesar peljal mimo torišča tega pretepa, ležal je neki Čeh (Fran Hajek iz Semil) ves krvav na tleh, na njem pa je klečal neki nemški turnar in ga nabijal s pestjo po obrazu. Presvetli cesar vstal je raz sedež voza in zažugal z roko. Nemci so na to odskočili in stekli za vozom cesarjevim. Tudi Čehi so tekli za vozom

in ker so s slava-klici cesarja pozdravljali, lotili so se jih Nemci z nova. Turnarji udrihali so z gorjačami po Čehah in metalni nanje kamne, ki so leteli celo čez cesarjev voz. Cesar ustal je v drugič v svojem vozu in žugal z roko, na kar so začeli Nemci kričati: Češka sodrga! Češki psi! Liberška policija je vse to videla, storila pa ni ničesar. „Politika“, iz katere smo povzeli te podrobnosti, navaja po imenu celo vrsto Čehov, ki so bili pri tej priliki več ali manj ranjeni, da celo češki dam lotili so se omikani turnarji ter je suvali in brali samo zato, ker so se predbrnile izražati udanost svojo do svetlega cesarja s slava-klici.

Nemški mob v Libercih pokazal je s tem jasno, kaka čustva goji proti Čehom, kako zmatra narodno ravnoopravnost in kako tolmači češko-nemško spravo. A tudi drugi odlični in vodilni krogi nemški dali so svoji mržnji do Čehov primerenega duška, samo da so se v to posluževali čednejše oblike. Nemci na Češkem, kakor vsi drugi Nemci v Avstriji, težili so že od nekdaj samo po tem, da bi obkolili prestol in napravili mej svetlim cesarjem in mej drugimi narodi mogočne njegove države nepredoren zid. To so skušali doseči i ta pot. Slava Bogu, ni se jim posrečilo! Obratno, besede cesarjeve glede Praške razstave poučile so jih, da obsoja ljubljeni vladar najodločneje njih perfidno bujskanje proti temu prekrasnemu podjetju, ki je na čast celi Avstriji, dokazale so jim, da pozna cesar njih mahinacije in da se mu gabi moralna sprijenos, ki karakterizira nemško taktiko v boju proti češki razstavi. Te besede so za Čeha toli večje važnosti, ker so po njih ožigosani v prvi vrsti baš voditelji nemškega naroda na Češkem, zloglasni Plenerji in Schmeykali, ki so s skrajnim terorizmom prisili svoje somišljenike, da so začeli in dosledno izvedli agitacijo proti češki razstavi.

Cesarjevo potovanje na Češko imelo je izrecni namen, da pomiri razburjenost mej Čehi in Nemci, da ublaži srditi boj, ki se bije ondu že toliko let. Upajmo, da bode blagega vladarja posredovanje rodilo obilo sadu. Čehi so gotovo voljni ponehati in popustiti, kolikor jim to dopušča narodna čast in skrb za narodni obstanek. Da ustreže vlada povsem upravičenim in za narodni obstanek in razvoj neobhodno potrebnim terjatvam čeških, gotovo bi po-

nehal ves boj kar čez noč, kajti Čehi se boré za življenje, Nemci pa le za svojo prevlado. Ako bi vlada dala narodu češkemu za ohranitev eksistence in napredka potrebnih garancij, potem bi zavladal oni toli zaželeni mir, ki bi bil v hasen obema narodoma živečima na Češkem in tudi celi Avstriji.

Presvetli cesar, ki je pravičen in vsem narodom mogočne svoje države jednako naklonjen, ovedočil se je na svojem potovanju na lastne oči o dejanskih razmerah na Češkem in zato smemo pričakovati, da bude postala tudi politika avstrijska vsem narodom pravična. V to ime pomozi Bog!

Pisma iz Zagreba.

Zagreb, 23. septembra 1891.
Jubilejska razstava.

VIII.

D. Razstava domače perutnine.

Ni ravno potrebno govoriti, koliko hasni ima človek od naše domače perutnine, ker menda nikogar ni, ki bi ne vedel, kako dobro pečenko nam dajejo naše kokoši in pure, goske in race in pa tudi, kako nam kokošja jajca kaj dobro prijajo. Ali pri nas ljudje navadno ne vedo, koliko vrst ima kokoš, da so na svetu veliko lepše in večje kokoši, goske, race in pure, nego naše navadne, in da še tudi več drugih lepih živalij pripada domači perutnini. V tem pogledu bila je Zagrebška razstava glede perutnine prav poučna, ker nam je pokazala veliko množino vseh mogočih vrst perutnine, domačega in tujega plemena, tudi takih, ki so sedaj še na Hrvatskem prav redke, pa tudi prav lepe, ter dokazujejo, da tukaj tudi izvrstno tuja perutnina, posebno azijske pasmine, prav lepo uspeva.

Posebno lepo bila je zastopana domača kokoš domače in tuje pasmine. Od oplemenjene domače pasmine omeniti nam je par piščet, katera so bila posebna redkost. Od tujih pasmin bile so zastopane: a) italijansko-španjolska (največ minorka), b) francoska (vrsti houdan in creveleur), c) kukmasta (vrsti srebrne in bele paduanke in holandeške), in d) azijske pasmine (vrsti: kobinkin, brahma, langshan in plymouth). Največ čudili so se ljudje velikim

LISTEK.

Pik dama.

Povest, spisal A. S. Puškin, poslovenil Z. D.

(Dalje.)

— Vi ste zver! rekla je naposled Lizabeta Ivanovna.

— Jaz nisem hotel njene smrti, odgovori Herman, samokres ni bil nabit.

Nastal je molk. Jutro se je bližalo.

Lizabeta Ivanovna je ugasnila dogorelo svečo. Bled svit je očaril njeno sobo. Obrisala si je zaplakane oči in se obrnila k Hermanu, on je sedel na oknu, roke križem držeč in mračno v tla zrč. V tem položaju je on do cela spominjal Napoleona. Ta sličnost je celo Lizabeto Ivanovno porazila.

— Kako boste prišli iz hiše, rekla je ona naposled. Jaz sem vas hotela po tajni lestvici peljati, pa morala bi mimo spalnice grofinje iti, a jaz se bojim.

— Povejte mi, kako to tajno lestvico najdem. Šel budem sam.

Lizabeta je ustala, vzela iz omare ključ, ga dala Hermanu in mu potrebno razložila. Herman je mrzlo roko stisnil, jo poljubil na čelo in je odšel.

Hitel je po ozkih stopicah in prišel zopet v grofinjino spalnico. Stara mrtva gospa je sedela kot okamnela. Njen obraz je izražal najglobokejši mir. Herman se je ustavil pred njo, je dolgo v njo zrl, kot da bi se hotel uveriti o strašni resnici; potem je šel v kabinet, je taval po tapetah k vratam, in je različnih čutov poln, začel po stopnicah stopati. Po ravno teh stopnicah, mislil si je on, je morebiti pred 60 leti v suknji z zlatom obšiti in počesan „à l'aiseau“ rajal, k srcu tišče svoj triglinski klobuk, oni srčni častilec, ob ravno tej uri v isto spalnico; on je že davno v grobu strohnel, srce stare pa je še le danes nehalo biti. Na konci stopnic našel je dveri, katere je s ključem odpril; od tod je prišel v koridor, ki je na ulico vodil.

V.

Tri dni po tej osodepolni noči ob deseti uri zjutraj odpravil se je Herman v N-ski samostan, kjer so se imele zadušnice za umrlo grofijo opravljati. Čutil ni nobenega kesa, vendar ni mogel

svoje vesti, ki mu je očitala, da je morilec stare grofinje, umiriti popolnoma. Imel je malo prave pobožnosti, pa je bil zelo praznoveren. Misil je, da bi utegnila umrša grofinja škodljivo uplivati na njegovo življenje in radi tega je sklenil, se njenega pogreba udeležiti, da bi s tem izprosil odpuščenja,

Cerkev je bila polna. Herman se je moral s preriti skozi tolpo naroda. Krsta je stala na dragocenem katafalku pod žametnim baldahinom. Umrša je ležala v njej, z rokami, na prsih sklenenimi, v čepici in odeta v belo atlasovo oblačilo. Krog nje je stala njena družina: služe v černih kaftanib, na ramah noseči žalostne trakove, v rokah pa sveče; sorodniki, otroci, vnuki in pravnuki v globoki žalosti. Nobe den se ni jokal, ker solze bi bile „une affection“. Grofinja je bila tako stara, da njeni smrt ni nobenega osupnila, in da so jo njeni sorodniki že zdavnej zmatrali mrtvo. Mlad propovednik je imel nagrobeni govor. S prostimi, v srce segajočimi besedami je slikal mirno smrt ranjke, katere dolgo življenje je bilo tibo, ganljivo pripravljanje na njen krščansko smrt. Smrtni angelj jo je našel, je rekel govornik, zatopljeno v bogoljubne misli in pričakajočo polnočnega ženina.

(Dalje prih.)

petelinom in kuram krasnih azijskih pasmin, posebno kohinkinske vrste, ki so barem še jedenkrat toliki, kakor naši domači. Posebno lepe izvode kohinkinske izložil je g. Blažič, veletržec in gospodar v Sisku, ki ceni par po 70 gld. od druge vrste par pa po 45 gld.; žutega kohinkina (1 petelina in 2 kure, največje eksemplare v celih razstavah) izložil je Zagrebški trgovec g. Leskovac. Najlepše „brahme“ in „plymouth“ izložil je križevački zavod (gospodarska in šumarska šola.)

Race bile so videti kaj lepe, od domačih videli smo navadne bele in pisane, posebno velike, pa tudi lepe oplemenjene zagorske, od tujih vrst videli smo „aylesbury“- in „peking-race.“

Goske bile so razstavljene domače bele in kuštrave (posavske) in sive pomeranske goske.

Mej purani odlikovala se je posebno lepa zbirka zagorskih puranov (izložili Lav. Koričan iz Krapinskih toplic in Jos. Kolenc iz Desiniča), prav debelih žoltih in belih puranov; da tudi drugi purani, največ iz Zagreba in okolice Zagrebške, bili so veliki in lepi.

Posebno lepa in bogata je bila razstava golobov: izloženo jih je bilo do 100 raznih vrst, razne velikosti, barve in oblike. Najlepšo zbirko izložil je g. Blažič iz Siska. V njej bili so: beli maltezki, črni kukmasti, angleški beli gušati, črni kukmasti raznobarvni pavoliki, kinežki itd. Druga je zbirka g. Leskovača iz Zagreba, kjer se posebno odlikujejo kapucinski in ilirski golobi.

Od ostale perotnine omenili bodoemo: biserke pisane in svetle; pave, belega in sivega; labude; galebe (konovščice), naposled pa še fazana, srebrnega in zlatega, od katerih je g. Krapek izložil nekoliko prav lepih eksemplarov, njegov zlati fazan, bil je brez dvombe najlepša tica na naši razstavi. Škoda samo, da ni izložil svojih fazanov grof Bombelles v Opeki, ki jih goji v največjem številu.

Razstava psov ni nam priuesla nič novega in posebnega, ona nema tudi nikakega pomena v gospodarstvu, pa za to ne budem tudi besed trosil o njej; rekel budem samo, da je bilo izloženo veliko več tacih psov, ki neso za nikako rabo, ampak le za luksus.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. oktobra.

Češka univerza.

Začetkom bodočega šolskega leta popolnila se bode češka univerza, otvorila se bode tudi bogoslovna fakulteta, katere doslej ni bilo. O svojem času, ko se je ustanovila češka univerza, protivil se je tedanj kardinal-nadškot Praški knez Schwarzenberg jako odločno temu, da bi se razdvojila teološka fakulteta, a ne iz narodnih ozirov, nego z razloga, da bi se utegnili dijaki-dubovniki češke univerze navzeti preveč narodnega duha in bi ne hoteli biti i nadalje slepo orodje v rokah svojih predstojnikov. Od tedaj pa do današnjih dni potegovali so se Čehi za svojo fakulteto in jo končno vender le dosegli. Presvetli cesar je že imenoval profesorje za češko bogoslovno fakulteto.

Liberške bombe.

V soboto priobčeni telegram iz Liberec poroča, da so onega zlikovca, ki je namestil bombe pod železniški nasip in je izprožil, že našli. Novija poročila oporekajo tej vesti. Gledé atentata samega je še omeniti, da je bila pokotina, ki je nastala vsled eksplozije, dosti večja, nego se je poročalo iz začetka. Občni nazor je, da so ta atentat poskusili anarhisti, katerih je baš v Reichenbergu jako mnogo. — Ko se je cesarju javila vsa stvar, odločil je bajč kratko: Jutri budem v Libercu, pa če bi moral peš iti čez omenjeno mesto,

Iz Hrvatske.

Deželni poslanec Erazmo Barčič priobčil je v Zagrebških listih izjavo, v kateri pravi, da je sicer pred kratkim zbor nekih ne principijelih diferencij izstopil iz kluba stranke prava, da se pa vsled tega še nikakor ni ločil od stranke prava. Obratno, Barčič zmatra i zdaj še stranko prava za jedino stranko, ki bode omogočila hrvatskemu narodu, da doseže svoje ideale in da postane znamenit faktor za vse slovanstvo. Barčič obeča, da se v principijelih uprašanjih ne bode nikdar ločili od stranke nego vedno postopal v soglasju z njo ter jo tudi inače podpiral, ako se mu bode zdelo koristno.

Ogerski državni zbor.

Novo zasedanje ogerskega državnega zbora začelo se je v soboto z lepo manifestacijo lojalnosti in udanosti presvetemu cesarju. Posvetovanja začela se bodo šele te dni. Ako se sme sklepati po govorih nekaterih vodij opozicije, bode i to zasedanje zelo burno, osobito ker je zdaj tudi grof

Apponyi stopil zopet v odločno opozicijo proti ministerju Szaparyjevemu. Finančni minister Wekerle predložil bode v sredo državni proračun za leto 1892., v katerem se mnogo ugiblje, kajti čulo se je izza kulis, da bode vendar nekaj deficit, in sicer zaradi novih terjatov vojnega ministra.

Vnanje države.

Nemčija in Rusija.

Dobro poučena „Kreuzzeitung“ poroča kot povsem zanesljivo, da je predlagal nemški cesar, ko je doznan za ruskega carja potovanje preko Berlina, da se snideta oba v Aleksandrovu in da je bil v to svrhu že pripravljen dvorni vlak v Trakeknenu, a v zadnjem hipu, da je ruski cesar ta shod odklonil. „Norddeutsche Allg. Ztg.“ ugovarjala je sicer tej vesti jako rezka, a „Kreuzzeitung“ ponavlja to svojo prvo trditev zdaj v drugo, in sicer jako apodiktično, kar vzbuja v Berolinu in po vsem Nemškem veliko senzacijo.

Demonstracije v Rimu.

Že v sobotni številki našega lista govorili smo o nekem shodu odpostancev evropskih in ameriških mladeničkih društev in omenili tudi daleč segajočih sklepov teh gospodičev. Motili smo se pa, sodeč, da je ta shod brez vsega pomena, obratno, prav pomemben je v tem zmislu namreč, da je dobil narod v Rimu zopet jedenkrat priliko izraziti svoje mišljenje. Katolički fantiči predvrnili so se namreč z nesramnimi in škandaloznimi demonatracijami na grobu prvega kralja italijanskega, skrunuti spomin Viktorja Emanuela. Izvestno so hoteli s tem dokazati svojo strogo katoliško omiko in praktično demonstrovali veliko korist verske sole, žal, da italijanski redarji niso hoteli razumeti tega prelepega namena, ampak katoliške fantaline odvedli v zapor. Dosedaj še ni znano, jeli so jim tudi našteli pošteno zaslужenih 25 po zadnji oplatni. Pri demonstracijah prisotno občinstvo bilo je vsled teh izgredov toliko razburjeno, da je odpodilo vse skrunjevalec in odšlo pred hotele, kjer stanujejo brumni romarji, klicoč po vseh ulicah: Živela Italija! Živio kralj! Od vseh lastnikov hotelov zahtevala je na tisoče narasla možica, da razobesijo narodno zastavo, čemur se je takoj ustreglo. Nekateri hotelirji so svoje romarske goste kar na kratko na ulico vrgli. Tudi na drugih mestih spoprijeli so se manifestantje z romarji, katere je zlè osode varovala le jako energično polstopajoča policija. Pred francoskim semeniščem zaprla je redarstvo nekaj manifestantov, ker so hoteli sneti raz hišo papežev grb. Zveter je bilo vse mesto krasno razsvetljeno, kajti v ta dan je bila baš ob letnici narodnega plesbicita. Na korzu ponovile so se liberalne demonstracije, katerih so se udeležili najodličnejši krogi. Klici Živela Italija! Živio kralj! doneli so po mesta do pozao v noč.

Boulanger.

Boulanger ostavil je političko oporočko, ki je tako zanimiva. Najprej pravi, da se ni usmrtil, ker je zdvojil o svoji bodočnosti, nego iz žalosti zaradi nesreče, ki ga je zadebla pred nekaterimi meseci. Svojim pristašem naroča, naj ne opešajo v boji proti onim, ki so krivi, da je moral proti vsemu pravu umreti daleč od ljubljene domovine. Zgodovina jih bode sodila ostro, kajti poštenega vojaka pognali so z nepošteno političko pravdo v prerano smrt. Boulanger pravi, da je večkrat ponudil, da se izroči sam sodišču, ali navadnemu, poštenemu, ne pa političemu sodišču, nikdar pa se mu ni to posrečilo doseči. Žal mu je jedno, da ni umrl na bojišču. Oporoka se konča z besedami „Vive la France“.

Ustanek v Jemenu.

Turški vlasti dela najnovejši in vedno razširjavači se ustanek v Jemenu mnogo preglavice, kajti doslej so bili vsi poskusi, udušiti ga, povsem brezuspešni. Vojni minister odposlal je v podporo z ustaši borečim se vojakom zopet nekaj polkov in tudi več topov. Iz Carigrada odšel je višji stabni častnik v Smyrno, da mobilizuje tega vilajeta rezerviste. Vsega vkupe odposlalo se bode v kratkem do 40.000 mož v Jemen, a vzlič tej ogromni vojaški sili so nazori v končnem izidu vsega ustanka kaj različni.

Dopisi.

Iz Novega mesta 3. oktobra. [Izv. dop.] Znana afera gospoda viteza Schwarza z novomeškimi dijaki še zdaj ni končana, obratno, vse bolj in bolj se poostruje in razburja ter vznemirja celo treznomisleče naše meščanstvo, ki se odlikuje po uzorni potrežljivosti. Gledé na to, da se stvar uradno preiskuje, treba, da podamo čitateljem obširnejši popis vse zadeve, da jo bode moglo pravčno soditi. Stvar je bila taka: Štirje gimnaziji, sedmo in osmošolci, prišli so óni večer okoli 7. ure v gostilno k „Solncu“ in sedli v drugo sobo, kjer nikogar drugega ni bilo. Pogovor sukal se je o različnih stvareh, o zagrebški razstavi in tudi o „Brusovi“ kritiki narodne vzgoje dež. glavarja otrok. Baš mej temi razgovori ustupila sta v sobo dva, dijakom popolnoma tuja gospoda, namreč vladna koncipista Detela in baron Schönberger ter

sedla za drugo mizo, dočim so fantje mirno nadjevali svoje pogovore. Jeden dijakov pripovedoval je tovarišem svojim o ravnjanji „nemško mislečih ljudi“ v Celji o priliki cesarjevega bivanja, a bil toli nepreviden, da je rabil v nas navadno besedo „nemčur“, in potem zapeli so vsi širje „Hej Slovani“. Mej petjem ustupil je v sobo vitez Schwarz in priselil k imenovanim koncipistom, ki sta mu nekaj na uho pošpetala. Vitez Schwarz ustane takoj raz sedež, stopi k dijakom in jim pravi zavedenično glasom: „Jaz Vam bom pokazal nemčurje! Ovadil Vas bom ravnateljstvu“. — Jeden s Štajerskega došlih dijakov mu odgovoril: — „Če se Vam ljubi, le“. — Na to opaše vitez Schwarz svojo sabljo, vzame kapo in gre iz sobe. Tudi dijaki plačajo in odidejo, a se v prvi sobi, kjer je bilo nekoliko drugih dijakov, malo pomude. Baš v tem hipu vrne se vitez Schwarz v spremstvu redarja, ukaže, da se vrata zapró in da zapiše redar imena vseh dijakov. Ker se dijaki nekaj branijo, ponovi vitez Schwarz svoj ukaz in ga podkrepí z besedami „v imenu postave, drugače Vas dam zapreti“. — Dijaki povedo na to imena svoja. Ko pride vrsta na nekega dijaka, reče koncipist Schönberger: Herr Bezirkshauptmann, dieser war im zweiten Zimmer, wollen sie seinen Namen löchen, na kar odgovori vitez Schwarz: Mir scheint es, dass dieser auch dabei war — ich lösche nichts“. — Redar napiše potem imena vseh drugih navzočnikov in odide, vitez Schwarz pa se vrne s koncipistoma k svoji mizi.

Vsled ovadbe Schwarze preiskalo je gimnazisko ravnateljstvo vso stvar in se je v učiteljski konferenci ukenilo, onega dijaka, ki je na Schwarzevem pretujo, da jih bode ovadili, odgovoril: „Če se Vam ljubi, le“ kaznovati z štiriurnim zaporom zaradi porednega vedenja. To pa gospodu vitezu Schwarzu ni bilo dovolj zadoščenja. Javil je vso zadevo v Ljubljano in delegiran je bil okrajni glavar Krški da preišče vso stvar. Vitez Schwarz pa je te dni šel z opasano sabljo pred gimnazijo, polovil nekaj dijakov in jih izpraševal po imenih. Preiskava traja že več dnij. Gospod Schwarz zahleva, da se kaznujejo dijaki po cesarski naredbi z dné 20. aprila 1854 d. z. št. 96, ki je še iz za Bachovih časov ostala v veljavni in ne prija več današnjim ustavnim odnosajem. Naše meščanstvo je silno razburjeno in zato prosimo svoje prijatelje, naj ulože ves svoj upliv, da zaprečijo izgrede. Ogibati se je zlasti takih gostiln, kjer se shajajo ljudje, ki naredé iz komarja kár slona. Da je naše meščanstvo tako razburjeno, ve tudi vitez Schwarz, kajti dné 2. oktobra rekverirala se je žandarmerija in mestna policija, v spremstvu katere so se ob 1/11 uri izprehajali po glavnem trgu c. kr. okrajni glavar Krški gospod Weiglein, potem vitez Schwarz, baron Schönberger in Detela. —

Imenik podružnice družbe svetega Cilira in Metoda.*)

I. Kranjsko:

- Prva ljubljanska:** 1. Prvomestnik Ivan Gogola, c. kr. notar; 2. zapisnikar dr. Lovro Požar, gimn. profesor i 3. blagajnik —. Namestniki: 1. Andrej Praprotnik, šolski; ravnatelj; 2. Eugen Lah, tajnik „Slovenske Matice“; 3. dr. Josip Starc, fin. prokurature pristav. Pokroviteljev 9, ustanovnikov 28, letnikov 38, skupaj 75. Goldinarjev 25-80.
- Št. Jakobska-trnovska v Ljubljani:** 1. dr. Franc Papež, odvetnik; 2. —; 3. Andrej Kelan, stolni vikar. Namestniki: 1. Audrij Žumer, šolski nadzornik; 2. Karol Lahajner, magistratni uradnik; 3. Mavrilij Šarabon, stolni vikar. Pokrovitelj 2, ustanovnikov 12, letnikov 112, podpornikov 54, skupaj 180. Gld. 73-00.
- Šenpetrska v Ljubljani:** 1. Martin Malenšek, župnik; 2. J. Mikuš, uradnik; 3. Anton Koblar, kurat. Namestniki: 1. Ignacij Valentincić, mestni odbornik; 2. Fran Ban, faktor Kat. Tiskarne; 3. Alojzij Poljanec, oskrbnik. Pokrovitelj 2, ustanovnikov 22, letnikov 88, podpornikov 53, skupaj 165. Gld. —
- Ebniška:** 1. —; 2. Andrej Podboj, posestnik; 3. Matija Mrak, kapelan. Namestniki: 1. Fran Višnikar, c. kr. okrajski sodnik; 2. Josip Vogljar, župnik, za Sodražico; 3. Ivan Komljanec, gimn. prof. za Kočevje. Ustanovnikov 17, letnikov 76, podpornikov 23, skupaj 116. Gld. 46-00.
- Novomeška:** 1. dr. Josip Marinčo, c. kr. gimn. prof.; 2. Otnar Skale, c. kr. okrajski živinozdravnik; 3. Ivan Krajec, lastnik tiskarne. Namestniki: Simeon Sladovič pl. Sladovič, lekar; 2. Iv. Škerlj, c. kr. drž. pravd. namestnik; 3. Fran Perko, trgovec in posestnik. Ustanovnikov 16, letnikov 67, podpornikov 32, skupaj 115. Gld. 74-50.
- Kropinska-kamnogoriška-dobravská:** 1. Valentín Aljančič, župnik na Dobravi; 2. Adolf Kapus pl. Pichelseitnki v Kamni Gorici; 3. Marko Korša, nadučitelj v Kropi; Namestniki: 1. Ivan Zupan, izdelovalatelj orgelj v Kamni Gorici. Ustanovnikov 7, letnikov 33, podpornikov 2, skupaj 42. Gld. 30-55.
- Šiška:** 1. Fran Ravnhar, dež. knjigovodja; 2. Anton Knez jun. trgovec; 3. Ivan Suva, posestnik. Namestniki:

* Imenik je sestavljen po zadnjih vodstvu došlih poročilih; le denarna sveta velja za leto 1890, ker se računi sklepajo koncem leta.

1. Fran Drenik; 2. Fran Bizjan; 3. Fran Adamič Ustanovnikov 7, letnikov 20, podpornikov 36, skupaj 63. Gld. —
8. **Turjak:** 1. Jernej Kosec, župnik v Škocijanu; 2. Josip Korošec, učitelj; 3. Ivan Kožar posestnik. Namestniki: 1. Mih. Lavtičar župnik v Robu. Pokrovitelj 1, ustanovnikov 6, letnikov 26, podpornikov 18, skupaj 51. Gld. 3200.
9. **Gorenjska dolina, sedež v Kranjski gori:** 1. Aleksander Hudovernik, c. kr. notar v Kranjski gori; 2. Fr. Verhovsek, kapelan; 3. Josip Bregar, nadučitelj. Ustanovnik 1, letnikov 30, podpornikov 23, skupaj 54. Gld. 4863.
10. **Mokronoška:** 1. Ivan Virant župnik v Mokronogu; 2. Andrej Grčar, nadučitelj; 3. Fran Penca, veleposestnik. Namestniki: 1. —; 2. Iv. Volk, kapelan na Trebelnem; 3. Eduard Bohinc, učitelj. Ustanovniki 4, letnikov 36, skupaj 40. Gld. 81.
11. **Metlika:** 1. Anton Aleš, dekan v Semiču; 2. Anton Navratil, zasebnik v Metliki; 3. —. Namestniki: 1. Fr. Stajer, notar v Metliki; 2. Fr. Zupan, davčni pristav; 3. Andrej Sešt, nadučitelj. Ustanovnikov 9, letnikov 32, skupaj 41. Gld. 1250.
12. **Kranj:** 1. Vinko Majdič, veletržec; 2. Janko Vilfan; 3. Janko Globočnik, c. kr. notar. Namestniki: 1. J. Pezdič; 2. T. Pavšlar; 3. Ciril Pirc. Ustanovnikov 12, letnikov 25, popornikov 5, skupaj 42. Gld. 11—.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Cesarjev godovni dan) se je včeraj praznoval v vseh Ljubljanskih cerkvah s slovenskim cerkvenim opravilom. V stolni cerkvi služil je veliko sv. mašo knezoško dr. Missia ob navzočnosti stolnega kapitelna, deželnega predsednika barona Winklerja, mnogo c. kr. uradnikov in profesorjev v uniformah, deželuega glavarja Detele, župana Grassellija, podžupana Petričiča in mnogih magistratnih uradnikov. — V nunski cerkvi, kjer je bral sv. mašo vojaški kurat g. Jaranič, bilo je navzočno vse vojaštvo, katero je po opravilu defiliralo na Kongresnem trgu pred generalom pl. Schilhavskim. Veteranci zabavali so se prav dobro pri na Koslerjevem vrtu prirejeni veselici, kjer se je zbral še mnogo drugega občinstva. Poveljnik g. Mihalič napisil je naudšeno napitnico na presvetlega cesarja, po kateri so zaorili gromoviti Živio- in Slava-klici.

— (Slovenskogledališče.) „Dramatično društvo“ pričelo je včeraj svojo letošnjo delavnost s francosko fino igro znanega izbornega francoskega pisatelja Sardoua. Igra njegova „Les pâtes de mouches“ spada mej dela prve dobe slavnega pisatelja in bode stara kakih 30 let. Na Nemškem znana je pod naslovom, kakor nam jo je podalo tudi slovensko gledališče „Zadnji list“. Iz tega bi sklepali, da je prevedena na slovensko še le po nemškem prevodu, kar nikakor ne moremo odobravati. Pri včerajšnji predstavi potrudile so se vse igralne moći kolikor mogoče, vendar ne moremo reči, da bi bila igra popolnoma ogrela občinstvo. Deloma kriva je tega veseloigra sama, ki je sicer pisana z ono duhovitostjo v dialogu, katera odlikuje vse francoske igre sploh, posebno pa dela slavnega člana francoske akademije, a dejanje je tako skromno in revno. In to konečno občuti gledalec tem bolje, če se mu duhoviti dijalog ne more podati v tako dovršeni obliki, kakoršuo je težko zahtevati v naših razmerah in od naših igralnih močij, posebno pa v pričetku saison, ko je vse ensemble vsled dolzhih poticnic že sam ob sebi še bolj okoren in neuglajen. Želeli bi bili torej, da se je pričelo s kako manj težavno igro. Sicer sta pa tudi včeraj, kakor vedno, bila prav izborna g. Borštnik in gospa Borštnikova, katera nam je pohvaliti v prvi vrsti. Gosp. Sršen bil je prav dober v nalogi flegmatičnega a ljubosumnega Vanhova, gospa Danilova in gospodin Nigrinova in Slavčeva rešile so dosti povoljno svoje naloge, akopram se je zopet videlo, da za stareje naloge nemamo prave predstavljalke. Gg. Danilo, Perdan in Verovšek neso se nam zdeli prav srečni v maskah in sta prva dva semtretja malo pretiravala, kar se je v zadnjem aktu pripetilo celo g. Borštniku samemu. Novinki gospodin Polakova in Pavškova rešili sta svoji mali ulogi povoljno. Opažalo se je pa, da se je govorilo sploh pretih in slab razločno. Opozarjamо režijo na ta nedostatek, da ga odpravi pri naslednjih predstavah.

— i.

— (Uredništvo „Brusovo“) nas je naprosilo naznani, da zaradi bolezni urednikove 19. številke ne izide sedaj, ampak pozneje z 20. štev. ob jednem.

— (Pohvaljen rojak.) Cesar obiskal je v Pragi tudi ondotno kadetno šolo in zapazil v stopnišči veliko fresco-sliko, predstavljajočo Dunajski spomenik cesarice Marije Terezije. Upršal je povojniku, kdo je to slikal. Poveljnik je odgovoril, da je to delo kadeta četrtega letnika, Franca Globoč-

nika, kateri je je izvršil po neki mali fotografiji v treh tednih. Cesar izrazil se je laskavo o krasni sliki, ukazal, da se mu predstavi mladi umetnik in ga uprašal, kje se je slikati učil. Globočnik je posvedal, da ga je nekoliko poučeval oče njegov, ki je bil profesor risanja na Ljubljanski realki, in da se je pozneje sam izobraževal. Cesar uprašal je nadalje o obiteljskih razmerah slikarja-vojaka in se konečno poslovil z besedami: „Vaša slika je jako lepa in mi je zelo všeč!“

— („General-Karte von Krain.“) Pod tem naslovom prišel je na svetlo v komisijski zalogi Kleinmayer in Bambergovi zemljevid Kranjske dežele, razrejen po okrajnih glavarstvih in davarskih okrajih, ki so natančno razvidni v barvitiku. Izdelan je zemljevid v litografskem zavodu Jul. Hühna v Zagrebu. Imena na tem zemljevidu so samo nemška, kar je pomankljivost, ker se nam delo drugače vidi sestavljeno še dosti dobro. Cena zemljevidu je 80 kr. po pošti 83 kr.

— (Na železnici med Ljubljano in Kamnikom) vozil bode, kakor naznana prometno vodstvo v Beljaku, v mesecu oktobru in novembetu osebni vlak št. 2158 ob nedeljah in praznikih in vsak torek in četrtek. Iz Ljubljane odhaja vlak ob 2. uri 10 minut popoludne, iz Kamnika pa zvečer ob 8. uri 55 minut in prihaja v Ljubljano ob 10. uri 10 minut.

— (Petindvajsetletnica čitalnice v Št. Vidu nad Ljubljano) in slavnost odkritja spominske plošče nje ustanovitelju župniku Blažu Potočniku vršila se je včeraj navzicle neugodnemu vremenu prav lepo in dostoju. Zarad pomankanja prostora moramo odložiti do jutri obširnejši popis, ki nam je došel iz prijateljske roke.

— (Darilo.) Za šolo v Škocijanu pri Turjaku darovala je gospa Hočevarjeva v Krškem 2000 gld., ker je bil nje pokojni soprog rojen v tej župniji.

— (Zaradi kužnih bolezni mej živino) prepovedani so živinski sejmi v mnogih krajih po Kranjskem in v ostalih slovenskih pokrajinah.

— (Novobralno društvo) snuje se v Št. Jerneji na Dolenjskem. Naj bi pripomoglo, da se razširja narodna zavednost in ljubezen do čitanja vedno bolj in bolj tudi v Št. Jernejski okolici. Nobena večja vas ne bi smela biti brez svojega bralnega društva, za katerega osnovno naj bi se pobrinali zavedni rodoljubi.

— (Nova podružnica sv. Cirila in Metoda) snuje se v Trbovljah, kjer bode gotovo prav koristna, da se ne razširja preveč na protni duh, ki ima baš v tach krajih močno zaslonbo in podpira na vse mogoče načine najprvo narodni indiferentizem, da laglje doseza svoje pogubne namene.

— (Štrajk strojvodje.) Iz Krapine nam pišejo: Osebni vlak iz Krapine v Zabok odhaja vsak dan ob 11. uri dopoludne. Ko je bil v soboto čas za odhod, ni bilo strojvodje. Tekli so ga iskat na vse strani, in ga res našli v krčmi, oddaljeni od postaje četr ure. Iskalci opominjali so ga, da se je treba odpeljati, in na lepo prigovarjanje odšel je konečno na kolodvor, kamor je prišel že 3/4 ure prekasno. Postaje načelnik pokara zaradi te nemarnosti strojvodjo a le-ta se mirno obrne in jo krene proti svoji krčmi. Kar mu šine nekaj v glavo! Vrne se na postajo, kjer so še potniki in vlak čakali odrešenja ter spusti iz stroja ves par in vso vodo. Na to pridejo redarji in odpeljejo prijaznega moža v zapor. Ker v Krapini ni bilo drugega strojvodje, brzojavili so ponj v Zabok. Vlak imel je vsled tega cele 3 ure zamude. Ker v stroju ni bilo vode in v Krapini nimajo primerne točilne priprave morali so vodo donašati v vederh.

— (100.000 in 5.000 goldinarjev) sta glavna dobitka velike Praške loterije. Opozarjamо svoje čitatelje, da bode žrebanje že prihodnji teden.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Novo mesto 3. oktobra. *) Okrajno glavarstvo obsodilo je štiri dijake po naredbi z dne 20. aprila 1854 na 8 dnij zapora ter v plačilo stroškov. Rekurs oglašen.

Praga 3. oktobra. Cesarski namestnik grof Thun izdal je razglas, po katerem se dolčuje nagrada 3000 gld. istemu, kdor bi

*) Ta telegram došel nam je prekasno za sobotno številko.

ovadil storitelja lopovščine pri Rosenthalu. Kdor bi podal podatke, ki bi pripomogli najti storitelja, dobi 1000 gld. nagrade.

Bruselj 3. oktobra. Pri pogrebu Boulangera velika množica okolu njegovega hôtela. Policijo na več krajih potisnili nazaj ter je moral pozvati na pomoč žandarmerijo. Več osob zaprli. Boulangisti Rochefort, Déroulède, Laur in Millevoye navzoči.

Berlin 3. oktobra. „Kreuzzeitung“ javlja, da je Rusija naročila v francoski državni tovarni za izdelovanje orožja v Chatellesaultu pol milijona pušk, katerih izdelovanje se je takoj pričelo pod nadzorstvom ruskih častnikov.

Dunaj 5. oktobra. Cesar vsprejel zjutraj župana Priksa, ponovil zahvalo za presrčni vsprejem pri dohodu na Dunaj. Potem govoril o vseh komunalnih vprašanjih, ki se baš obravnavajo. Popoludne izide razglas županov, naznanjujoč cesarjevo zahvalo prebivalstvu.

Dunaj 5. oktobra. Szapary in Szögyeny došla iz Budimpešte. V starem vsečiliškem poslopij pričel se deveti avstrijski odvetniški shod.

Budimpešta 5. oktobra. V včeranji konferenci liberalne stranke zavrnili ministerski predsednik mej splošnim odobravanjem obtožbo Apponyjevo proti liberalni stranki v Jasberenskem govoru. Predsednik stranke zahvalil ministarskega predsednika, zatrjujoč, da stranka po nikakoršnih sumničenjih ne bode odnehalo od poti, katere spozna kot dobre za blagodele.

Razne vesti.

* (Mestno posojilo.) Mestna občina Kranj vzele bode pri češki hranilnici na posodo pol-drugi milijon goldinarjev, katero vsoto bode porabilna za razne nove zgradbe.

* (Velika nesreča pri pevski slavnosti.) V Gentu prijetila se je ob prilikri pevske slavnosti velika nesreča. Podrl se je neki oder, na katerem je bilo 5000 oseb. Mrtvih je bilo 18, teško ranjenih 300 in lahko poškodovanih nad 700. Več ranjenih je že umrlo. Mej teško ranjenimi je Gentski mestni komandan general Boyaert. Mej ponesrečenimi je posebno veliko žengš in otrok.

* (Nezgoda na železnici) Na nemški progi Ems-Wetzlar zadel je romarski vlak, prihajajoč iz Trierja, na brzovlak iz Koblenca, kateremu se je pokvaril stroj. Kurilec romarskega vlaka je mrtev, potovalci pa so na srečo nepoškodovani.

* (Angleške muhe.) Angleži imajo res dovolj časa za razne muhe. Tako je nek Anglež štel koliko gre muh na jeden kilogram in jih res naštel 141.000 in še nekaj čez.

* (Velikanski gozdni požari) naredili so neizmerno škodo v Minesoti in Wisconsinu v severni Ameriki. Če ne nastane kmalu izdaten dež, pokončnih bode večina vasij in naselbin ob železnici. Na stotine železniških čuvajev je gasilo požar. Več oseb je že poginilo v plamenu, katerega nesno mogli udušiti.

Poslano.*)

Gospodu gasilcu „Gasilnega društva“ v Starem trgu.

Ni nam znano, iz katerega uzroka ste začeli v štv. 206. „Sl. Naroda“ napadati zastopnike Sodraške občine.

Nimam namena žaliti Starotržkih občanov, kajti dobro vem, da so mej Sodražico in Starim-trgom že od nekdaj dobri odnosa. — Ravno tako nimam namena žaliti Starotržkega gasilnega društva, kajti znano mi je, da je pri tem društvu dosti udov, ki so časti vredni in imajo na čelu moža, ki zaslubi občno spoštovanje. — Kakor se pa najde pri sleharem, morda še tako za napredek unetemu društvu kako človeče, katero uganja brezpotrebni sitnosti in ni drugega vredno nego da se odpravi — istotako ima menda tudi zgoraj rečeno društvo nekake smeti, ki bi se dale brez vse škode iz društva pomesti. —

Da odbijem pravočasno zlobne napade, štejem si v dolžnost odgovoriti nastopno:

Vi g. gasilec povdarse v svojem dopisu, da je gasilno društvo Starotržko napravilo dne 30. avgusta t. l. izlet v Sodražico z namenom, da bi tem potem obiskalo in počastilo prijatelja, bivšega voditelja brizgalničarjev (menda bivšega trgovskega opravitelja v Starem trgu, sedaj posetnika in trgovca tu v Sodražici) in zajedno vspodbudilo Sodraške občane, da bi tudi ti ustanovili čez vse potrebno gasilno društvo. Na dalje tožite, da vzliz temu, da se je pri prihodu v Sodražico daleč razlegal glas gasilnega društva trombe, kateri glas je tudi privabil obilo ljudstva k sv. maši, le mož, kateri imajo zaupanje v občini, ni ta glas prebudil, da bi se pokazali, da bi se jim društvo predstavilo ter dalo povod ustanovitvi silno (!) potrebuega društva i. t. d.

G. gasilec! Kakor vidim, se Vam dozdeva, da ste postavljeni tukajšnji občini nekakim kuratorjem. — Bodite prepričani, da te pravice še nimate in verjmite, da si bode znala tukajšna občina brez Vašega nasveta ustanoviti gasilno društvo. Če bi Vi v pravem pomenu razumeli, kaj naj vodi človeka, ako hoče kaj za dobro stvar storiti in upeljati kaj ljudstvu koristnega — tako gotovo bi ne bili po novinah o nas sanjarili; — a ker vidim, da ne razumete kaj delate in o tem pisarite — radi tega nečem o predmetu z Vami dosti govoriti. — To Vam pa vsekakdo konečno svetujem: Učite se o tem, kako je spolnjevati dolžnosti svojega stanu — pred vsem pa imejte pred očmi: ponižnost in gojite ljubezen do bližnjih — iz dobrega in ne hibavskoga srca —, ako si hočete pri sosedih naklonjenosti in spošnovanja pridobiti.

V Sodražici, dne 17. septembra 1891.

Drobnič,
občinski glavar.

*) Za vsebino ne prevzema odgovornosti ne uredništvo ne upravištvto.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek
ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravila slabo
sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlica
zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj
samo 2 gld. (81—123)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta.
Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrto leto 1 gld. 15 kr.

Listnica uredništva:

Gosp. Fr. C. v Št. Ožboldu. Povedali smo že, da glede na dobrodelni namen jednake izjave objavljamo brezplačno.

Gosp. dopisniku iz Novega mesta. Prav radi Vam ustrežemo, a poleg znanih razmer primankuje nam tudi prostora. Blagovolite torej potrpeti.

Izjava.

Iz Velikovca nam piše g. učitelj Podobnik, da ga dolže, da dopisuje našemu listu. Rade volje javljamo, da g. Podobnik ni naš dopisnik ter da sploh nesmo v nikaki zvezi z njim.

Uredništvo.

Zahvala.

Večlastiti gospod župnik Ivan Vrhovnik, častni občan St. Ožboldske občine, izročil je, odhajajoč iz St. Gotтарda na svojo novo službo v Ljubljano, podpisancu vsoto 30 gld., da se ista uporabi za popravo šolske sobe St. Gotardske. Nepozabnemu dobrotniku, ki je vsikdar v dejanji kazal, da ima „odprto srce in odprte roke za trpečega brata“, bodi tem potom izrečena najiskrenejša zahvala.

Zupanstvo Št. Ožbolda
dne 28. septembra 1891.

Franjo Cukjati, župan.

Prevzetje obrti.

Čast mi je naznaniti, da prevzamem dne 1. oktobra 1891. l. prej Schulz-ove vbove obrt in priporočam svoje

sveže in pristno prevojeno meso in klobase.

Z odličnim spoštovanjem

FRAN PREBIL

prevðjar in izdelovatelj klobas, Sv. Petra cesta št. 9.

Dekle
izurjena za prodajo mešanega blaga, vsprejme
se takoj na deželo. (822—3)
Ponudbe pod U. G. upravnemu „Slov. Naroda“.

Kuverta s firmo
priporoča po nizkej ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Predposlednji teden.

Praška razstavna loterija.

Glavna dobitka:

goldinarjev

100.000

goldinarjev

50.000

goldinarjev

LOZI po 1 gld.

V Ljubljani se dobivajo lozi pri
J. C. MAYER-ju.

Predposlednji teden.

LOZI po 1 gld.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močvra v mm.
3. okt.	7. zjutraj	735·0 mm.	11·2° C	sl. svz.	d. jas.	0·00 mm.
	2. popol.	736·1 mm.	19·4° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	738·1 mm.	15·0° C	sl. vzh.	obl.	
4. okt.	7. zjutraj	738·5 mm.	13·6° C	brevz.	obl.	16 20 mm
	2. popol.	738·2 mm.	14·2° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	738·1 mm.	11·2° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 15·2° in 13·6°, za 1·9° in 0·1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 5. oktobra t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 91·40	—	gld. 91·15
Srebrna renta	91·35	—	90·90
Zlata renta	109·20	—	109·25
5%, marecna renta	101·95	—	102·05
Akcije narodne banke	1009	—	1013
Kreditne akcije	283·75	—	284·50
London	116·85	—	116·80
Srebro	—	—	—
Napol.	9·27½	—	9·26½
C. kr. cekini	5·56	—	5·56
Nemške marke	57·45	—	57·50
4% državne sredke iz 1. 1854	250 gld.	134 gld. 75 kr.	
Državne sredke iz 1. 1864	100	182	—
Ogerška sliata renta 4%	104	05	
Ogerška papirna renta 5%	100	65	
Dunava reg. sredke 5%	100 gld.	120	50
Zemlj. obč. avstr. 4½%, zlati nast. listi .	115	—	
Kreditne sredke	100 gld.	185	25
Rudolfove sredke	10	—	
Akcije anglo-avstr. banke	120	154	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. n. v.	223	—	

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, da je naša ljubljena hčerka, oziroma sestrica

ALBINA

danes dopoludne ob 1/10. uri, jedva 5½, leta starca, izdihnila mlado svoje življenje.

Pogreb vršil se bode v dan 5. oktobra t. l. ob 1/8. uri zjutraj.

V Radovljici, dne 3. oktobra 1891.

(837) Rodbina Frank-ova.

Podpisancijavljamo tužno vest, da je naša iskreno ljubljena soprga, mati ter hči, oziroma sestra, gospa

Marija Knez roj. Debevec

dne 4. oktobra 1891. l., po kratki, mučni bolezni, po prejemu svetih zakramentov za umirajoče, v 32. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bode v dan 6. oktobra ob 3. uri poludne.

Sveti maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi Zatiški. (836)

Zatišina, dne 4. oktobra 1891.

Ivan Knez, c. kr. davkarski kontrolor, soprog.
— **Alfons, Stanko, Rudolf, Antica, otroci.**
— **Helena Debevec, mati. — Fani Papa,**
Julija Močnik, Helena Vršec, Ivana Lenček in Vincencija Debevec, sestre. — Rudolf in Makso Debevec, brata.

Od pluga do krone.

Obširen zgodovinski roman,
zajet iz kranjske povestnice.

(745—19)

Cesarja Jožefa trg.

Samo nekaj dnij. Odprt vsak dan od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer.

F. Bayer-ja PANOPTIKUM.

Zbirka mojstervskih umetniških del, katere so zanimive za vsakoga. — Vse je predstavljeno v naravni velikosti.

Ustopinja za odrasle ljudi 10 kr., za otroke, stare pod 10 let in vojake brez šarže 5 kr. Natančneje na plakatih.

(806—6) Z velespoštovanjem **F. Bayer.**

Pri

Karolu Till-u

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.

Vse

(456—15)

Šolske potrebščine

za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.

Velika izbera

risalnih skladnikov, risal itd.

Predposlednji teden.

Praška razstavna loterija.

Velika

Glavna dobitka:
100.000 goldinarjev

Velika

goldinarjev

50.000 goldinarjev

Predposlednji teden.

Praška razstavna loterija.

Velika

goldinarjev

(707—19)